

- 1) власні кошти підприємства. У країнах ОЕСР доля фінансування сукупних витрат становить 42-78%;
- 2) державні кошти. Доля яких у країнах ОЕСР становить 16-51%.
- 3) кошти іноземних замовників.

На етапі впровадження у виробництво наукових розробок ризики залишаються високими, а витрати є значно більшими. Закордонний досвід показав, що найвигіднішим шляхом фінансування є через спеціалізовані інвестиційні і венчурні фонди.

На завершальному етапі, крім вище сказаних доцільним джерелом фінансування можуть бути банківські кредити і публічне розміщення акцій.

Основою фінансового забезпечення є державна підтримка, яка через непрямі інструменти, сприятиме тому, щоб кожний етап фінансування був реалізований. Тобто, державі необхідно провести ряд заходів, які формуватимуть сприятливі умови для ведення інноваційної діяльності. Наприклад, надати податкові кредити (відстрочка по сплаті податків на певний період, який може тривати декілька років), вдосконалити нормативно-правову базу і забезпечити дотримання їх принципів, розробити стратегію із застосуванням схем державно-приватних партнерств у інноваційній сфері.

Отже, створення ефективного механізму співробітництва між державою і приватними партнерами можливим буде після приділення уваги держави до проблеми ДПП як інструменту інноваційної економіки.

ДЕРЖАВНО-ПРИВАТНЕ ПАРТНЕРСТВО У ЖИТЛОВО-КОМУНАЛЬНОМУ ГОСПОДАРСТВІ

Н. В. ІВАСІШИНА, ст. викл.

А. В. РОМАНОВСЬКА, студ.

*Харківський національний університет міського господарства
імені О. М. Бекетова, м. Харків*

Житлово-комунальне господарство – сукупність галузей, що забезпечують життя і роботу населення країни в нормальних умовах, а також постачання підприємств галузей народного господарства необхідними ресурсами води, газу, тепла й електроенергії.

Житлово-комунальне господарство України – одна з найбільших галузей економіки країни, яка має великий вплив на щоденне життя кожної людини та на ситуацію в країні загалом. Вирішення проблем, пов'язаних із забезпеченням життєдіяльності регіону стоїть в числі першочергових завдань і потребує суттєвого реформування.

Однією з основних проблем, що існують у житлово-комунальному господарстві України є необхідність кардинальних змін у цій сфері: технічне переоснащення, організація ефективного управління, демонополізація та створення умов для конкуренції, а також правове та науково-технічне забезпечення реформування галузі. Питання ефективного функціонування і визначення перспективних напрямів розвитку житлово-комунального господарства України та підприємств галузі є пріоритетним питанням та перебуває в центрі уваги науковців, владних структур, громадських організацій, засобів масової інформації, населення, що пояснюється важливим значенням сфери життєзабезпечення для економічного та соціального розвитку країни, її міст і регіонів.

Такі перетворення та реформи у житлово-комунальній сфері неможливі без значного залучення грошових ресурсів, вливання інвестицій, які мають соціальну значимість.

Залучення державно-приватного партнерства до процесів реформування житлово-комунального господарства є одним із механізмів залучення інвестицій для технічного переоснащення об'єктів шляхом передачі підприємств в концесію.

Згідно Закону України «Про концесії» концесія - надання з метою задоволення громадських потреб уповноваженим органом виконавчої влади чи органом місцевого самоврядування на підставі концесійного договору на платній та строковій основі юридичній або фізичній особі (суб'єкту підприємницької діяльності) права на створення (будівництво) та (або) управління (експлуатацію) об'єкта концесії (строкове платне володіння), за умови взяття суб'єктом підприємницької діяльності (концесіонером) на себе зобов'язань по створенню (будівництву) та (або) управлінню (експлуатації) об'єктом концесії, майнової відповідальності та можливого підприємницького ризику.[2]

Механізм передачі в концесію або оренду регулюється Законом України «Про особливості передачі в оренду чи концесію об'єктів у сферах, теплопостачання, водопостачання та водовідведення, що перебувають у

комунальній власності».

Державно-приватне партнерство дозволяють використовувати сильні сторони державного регулювання і ринкової економіки з одного боку та уникнути їх недоліків з іншого. Це поєднання підвищить ефективність функціонування житлово-комунальної галузі, спростить регулювання та управління, підвищить якість послуг, забезпечить реалізацію стратегічних цілей. У подальшому це призведе до створення соціально-орієнтованого ринку.

Впровадження державно-приватного партнерства на об'єктах житлово-комунального господарства дає змогу не тільки заощадити кошти на реконструкцію та модернізацію об'єктів житлово-комунального господарства, а й як наслідок значно зменшити споживання та вартість ресурсів, що в умовах дефіциту бюджетних коштів є дуже важливим. В свою чергу модернізація об'єктів дає змогу значно поліпшити якість послуг, що надаються.

ДЕРЖАВНО-ПРИВАТНЕ ПАРТНЕРСТВО У СФЕРІ ЖИТЛОВО-КОМУНАЛЬНОГО ГОСПОДАРСТВА

Н. В. ІВАСІШИНА, ст. викл.

Д. Ю. РИЖЕВСЬКА, студ.

*Харківський національний університет міського господарства
імені О. М. Бекетова, м. Харків*

В сучасних умовах сфера державного приватного партнерства є однією з пріоритетних напрямів дослідження як в нашій країні.

Спершу необхідно визначити що являє собою державно-приватне партнерство.

Згідно з Законом України «Про державно-приватне партнерство» визначення терміну «державно-приватне партнерство» являє собою співробітництво між державою Україна, територіальними громадами в особі відповідних державних органів та органів місцевого самоврядування та юридичними особами, крім державних та комунальних підприємств, або фізичними особами – підприємцями, що здійснюється на основі договору в порядку, встановленому цим Законом та іншими законодавчими актами, та